

همبستگی با مردم ایران در مبارزه برای عدالت اجتماعی، برابری و آزادی

بار دیگر، جمهوری اسلامی ایران خیزش گسترده مردمی را که در ۲۸ دسامبر ۲۰۲۵ آغاز شد، به خون کشید. از ۸ ژانویه و به مدت بیش از ده روز، رژیم با قطع تقریباً کامل ارتباطات و اینترنت، مرتکب یکی از خشن‌ترین سرکوب‌ها در طی دوران حکومتش شد.

از تهران تا شهرهای استان‌های لرستان و ایلام، مناطقی که عمدتاً اقلیت‌های کُردنشین و لُر نشین هستند، سپاه پاسداران و شبه‌نظامیان وابسته به رژیم با استفاده از سلاح‌های سنگین معترضان را قتل‌عام کردند. برخی از زخمی‌ها را در بیمارستان‌ها از پا درآوردند و برخی دیگر را ربودند و به بازداشتگاه‌ها منتقل کرد.

با وجود قطع گسترده ارتباطات، محتوای ویدیوهایی منتشر شده نشان می‌دهند که خانواده‌ها تلاش می‌کنند عزیزان خود را در سردخانه‌های موقت که مملو از کیسه‌های جسد است، شناسایی کنند. در مواردی پیکرهای بی جان تنها در ازای اعترافات اجباری، وثیقه‌های سنگین و تهدید خانواده‌ها تحویل داده می‌شوند.

گورهای دسته‌جمعی با شتاب حفر شده‌اند تا ابعاد این کشتار پنهان بماند. بسیاری از خانواده‌ها هم چنان از سرنوشت عزیزان ناپدیدشده خود بی‌خبرند.

به گفته‌ی مای ساتو، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور ایران، آمار قربانیان «ده‌ها هزار نفر» اعلام شده است.

سازمان حقوق بشر ایران دست‌کم ۴۱,۲۸۳ مورد بازداشتی را ثبت کرده است و برخی آمارها از بازداشت بیش از ۱۰۰ هزار نفر خبر می‌دهند.

نبود یک کمیسیون تحقیق مستقل مانع از ارائه هرگونه آمار دقیق شده است. رئیس قوه قضائیه ایران از برگزاری محاکمه‌های فوری خبر داده و بازداشتی‌ها را به مجازات اعدام تهدید کرده است. همه بازداشت‌شدگان در معرض بدرفتاری و شکنجه قرار دارند.

با این حال، اعتراض‌ها هم چنان ادامه دارد. مراسم‌های سوگواری به اقدامات اعتراضی تبدیل می‌شوند.

در بسیاری از دانشگاه‌ها، دانشجویان با تحریم امتحانات خواستار آزادی همکلاسی‌های زندانی خود هستند.

کارگران صنایع فلزکاری و پتروشیمی بیانیه‌هایی منتشر کرده و ضمن همبستگی با خانواده‌های داغدار، خشونت رژیم را محکوم کرده‌اند.

از سوی دیگر، شورای هماهنگی اتحادیه‌های معلمان ایران از تعطیلی مدارس در روز چهارشنبه ۱۸ فوریه خبر داده است، به یاد دانش‌آموزانی که توسط رژیم به قتل رسیده‌اند و به عنوان نشانه‌ای از همبستگی با خانواده‌های آنان.

با وجود درد و اندوه، خشم عمیق است و جرقه‌های اعتراض شعله‌ورند. از دسامبر گذشته، ابرتورم شدیدتر شده و دیکتاتوری بار دیگر چهره واقعی خود را نشان داده است.

ایران از سال ۲۰۱۷ تاکنون پنج خیزش بزرگ را تجربه کرده است که نشان‌دهنده طرد گسترده رژیم است که ۴۷ سال در قدرت بوده است. رژیم که با بحران‌های متعدد و عمیق روبه‌رو است، تنها با ایجاد ترس و وحشت دوام می‌آورد.

در این شرایط، دونالد ترامپ تصمیم گرفت یک ناوگان نظامی در خلیج فارس مستقر کند و با تهدید به مداخله نظامی، می‌خواهد در چارچوب دور جدید مذاکرات، امتیازات بیشتری از رژیم ایران بگیرد. در پشت این موضع، منافع اقتصادی و ژئوپولیتیکی خوابیده و ربطی به آرمان‌های اجتماعی و دموکراتیک مردم ایران ندارد.

هم زمان، جامعه ایرانیان مقیم خارج عرصه تهاجم از سوی طرفداران سلطنت شده است. سلطنت طلبان، پیرامون رضا پهلوی با «پروژه شکوفایی ایران» اش، که خود را به عنوان جایگزینی برای جمهوری اسلامی معرفی می‌کند، گرد آمده‌اند. رسانه‌های جریان اصلی در کشورهای غربی هم با آب و تاب این جریان را پوشش خبری داده و برایش تبلیغ می‌کنند.

این برنامه اقتدارگرا و به شدت نئولیبرال کاملاً با خواسته‌های اجتماعی و دموکراتیک جوانان، زنان، کارگران و اقلیت‌های ملی در تضاد است، آن‌ها نه جمهوری اسلامی را می‌خواهند و نه خواستار بازگشت به گذشته اند. آن‌ها برای عدالت اجتماعی، برابری، آزادی و حق تعیین سرنوشت مبارزه می‌کنند.

سازمان‌های ما هرگونه مداخله نظامی خارجی را که به تخریب، رنج و تلفات جدید غیرنظامیان منجر می‌شود، محکوم می‌کنند. رهایی مردم ایران تنها می‌تواند از درون کشور حاصل شود.

ما به هیچ وجه نمی‌پذیریم که امیدها و مبارزات مردم ایران ابزاری برای «رآل‌پولیتیک» و قربانی آن شود.

ما در کنار آن فعالان ایرانی مقیم خارج قرار می‌گیریم که تلاش می‌کنند صدای کسانی را که در ایران برای پایان دادن به جمهوری اسلامی ایران و برای عدالت اجتماعی، برابری و آزادی مبارزه می‌کنند، به گوش جهانیان برسانند.

ما خواستار موارد زیر هستیم :

- پایان فوری سرکوب‌ها؛
- آزادی همه کسانی که به خاطر استفاده از حقوق بنیادین خود بازداشت شده‌اند؛
- توقف فوری اعدام‌ها و لغو مجازات اعدام؛
- آزادی ایجاد تشکلات و برگزاری تجمعات؛
- اعمال تحریم‌های بین‌المللی علیه رهبران ایران و خانواده‌هایشان؛
- رفع تحریم‌های اقتصادی و سیاسی که علیه مردم اعمال شده است.

پاریس، ۲۳ فوریه ۲۰۲۶

کنفدراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (س.اف.د.ت.): *CFDT*

کنفدراسیون عمومی کار (س.ژ.ت.): *CGT*

کنفدراسیون متحده سندیکایی (اف.اس.او): *FSU*

اتحاد سندیکایی همبستگی (سولیدر): *Solidaires*

اتحاد ملی سندیکاهای مستقل (او.ان.اس.آ): *UNSA*